

บทเทศน์วันอาทิตย์

วันอาทิตย์ที่ 4 เทศกาลมหาพรต

10 มีนาคม 2013

บทอ่าน ยชว 5: 9n, 10-12 ; 2 คร 5: 17-21 ; ลก 15: 1-3, 11-32

พระวรสารสัมพันธ์กับ คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (CCC) 545, 589, 2839

จุดเน้น การคืนดีแท้จริง คือการให้อภัย (Forgiving) และไม่จดจำ (Forgetting)

เรื่องลูกจ้างผลาญจากพระวรสารวันนี้ เป็นอุปมาที่ทุกคนรู้จักกันดี อย่างไรก็ตาม เพราะการคุ้นเคยมันจึงทำให้เราลืมความหมายและสาระสำคัญของเรื่องได้ง่าย เรื่องลูกจ้างผลาญเน้นองค์ประกอบสำคัญ คือ การให้อภัยและการคืนดีแท้จริง เราได้ยินเรื่องราวของชายคนหนึ่งมีลูกชายสองคน คนน้องตัดสินใจขอมรดก ละทิ้งบ้าน เดินทางไป ประพฤติตนเสเพล ผลาญเงินจนหมดสิ้น จึงตัดสินใจกลับบ้านและขอโทษ จุดหักเหของเรื่องนี้คือ พ่อต้อนรับเขาทันทีโดยไม่สนใจว่าเขาผลาญทรัพย์อย่างไร พ่อไม่ได้รอให้ลูกชายเข้าในบ้าน พ่อวิ่งไปสวมกอดต้อนรับเขากลับมา และสั่งคนใช้ให้จัดงานเลี้ยงฉลอง

พี่น้องที่รัก เรื่องเดียวกันนี้ยังเป็นจริงสำหรับเรากับพระเจ้า การคืนดีแท้จริงคือการให้อภัย และไม่จดจำ (ความผิดในอดีต) เมื่อก่อนเราเรียนว่าการทำหายแท้จริงของการคืนดีมี 2 ส่วน คือ การให้อภัย ซึ่งยากมากๆ แต่ก็ง่ายกว่าการไม่จดจำ ดังที่เรามักได้ยินว่า ให้อภัยแต่ไม่ลืม ความคิดหรือทัศนคติเช่นนี้ตรงข้ามกับสิ่งที่พระวรสารวันนี้สอนและเชิญชวนเรา ความรักแบบไม่มีเงื่อนไขของพระเจ้าต่อเรา สอนให้เข้าใจการให้อภัยและไม่จดจำความผิด (บาป) ที่เราได้กระทำเมื่อเราแสดงความทุกข์เสียใจ พระองค์ทรงขอให้เราทำเช่นเดียวกันกับผู้ที่ทำร้ายเรา และต้องการให้เราให้อภัยเช่นกัน

ฐานะสมาชิกของพระศาสนจักร การคืนดีเป็นส่วนสำคัญประการหนึ่งในชีวิต **เทศกาลมหาพรต**เป็นโอกาสให้เรากลับมาหาพระเจ้า และมาหากันและกัน ด้วยการให้อภัยและไม่จดจำความผิดในอดีต เหมือนความรักของพระเจ้าไม่มีเงื่อนไข เป็นบทสอนซึ่งเราต้องสนใจมากขึ้น ยิ่งเรายังเจ็บใจหรือผิดหวัง ยังมีบาปและทำผิดศีลธรรมในชีวิต ในที่สุดพระเจ้าทรงเรียกเราให้ตระหนักว่า การคืนดีไม่ใช่เพียงการให้อภัยเท่านั้น เรายังต้องไม่จดจำด้วย

พระสังฆราชวีระ อภรณ์รัตน์ แปล

จาก **Homilies** โดย Catholic Diocese of Lansing,

(มกราคม – มีนาคม 2013), หน้า 92-93.